

Rešitev zastavice v podobah v 8. številu.

*Solnce toplo spet obseva zemljó,
pomlad nas vabi pod milo nebó.*

Prav so jo rešili: Tinko Janžek, Breg pri Koprivnici (Hrv.); Vlasta Ribaričeva, Bojan Defranceschi, Maribor; Milka Kaiserjeva, Dravograd; Nada Jurišičeva, Gradac v Beli Krajini; Ivan Miklavžin, Vrbje pri Zalcu; Drago in Milenka Kunčeva, Peter in Jelka Štritofova, Janez Košak, Ljubljana; Karlo Osterman, Darinka Cigliaričeva, Milica Mihajlovičeva, Beograd; Marjan Romih, Novo mesto; Dušan Mauer, Rajhenburg; Franc Pavlinič, Hardek pri Ormožu; Dušan Zdolšek, Letuš pri Šmartnem ob Paki; Ludvik Červ, Zg. Šiška; Mirko Kmet, Kranj. — Žreb je določil, da prejme zadnjič najavljeno darilo Milica Mihajlovičeva v Beogradu. Vabimo jo, naj nam naznani svoj točni naslov, da ji pošljemo knjigo! — Danes razpisujemo: Rapè, Tisoč in ena noč.

LIKOVNA UMETNOST.

(Nadaljevanje.)

V zadnjem času so začeli nekateri naši risarji izdelovati podobe s peresom jako površno in neokusno z redkimi črtami, ki kažejo le obrise posameznih oseb in drugih predmetov na podobah, a tudi te skrajne osnovne črte so največkrat risane slabo in nepravilno. Toda časih se vendar spomni tudi kakšen tak risar, da bi bilo dobro nekoliko zasenčiti vsaj glavne predmete. Potem pa napravi tu in tam na podobah neke lise z nerodnimi črticami in pičicami, ki so videti, kakor bi bile podobo poneznajzile muhe.

In vendar se je prigodilo, da so vkljub vsem nedostatkom in pomanjkljivostim ravno take slabe peresne risbe pretirano laskovo hvalili risarji sami in tudi nekateri neveščji ocenjevalci. Ti so z veliko vnemo razglašali za odlično umetniško posebnost dejstvo, da so risbe napravljene z jako majhnimi in preprostimi sredstvi. To je res, da za tiste skopuško redke črte, ki niti glavnih gub na oblekah upodobljenih ljudi ne označujejo, ni mogel risar porabiti mnogo kapljic tuša in tudi skoro nobenega truda ni imel z njimi. Zato pa tudi risbe niso umetniško dovršene in so brez umetniške vrednosti. Tak način risanja je navadno še za površne načrte in osnutke pomanjkljiv in nezadovoljiv.

Vsak umetnik in tudi risar se mora resno potruditi, da dobro zasnuje in lično dovrši svoje delo. Brez truda si človek po izreku

našega modrega kmetiča še črevlja ne obuje. Sicer je tudi »Zvonček« v prvih letnikih prinesel nekaj podob, ki jih je narisal z redkimi črtami rano umrli Dobnikar. Toda Dobnikar je bil izredno nadarjen in marljiv risar in je postal vkljub svoji mladosti velik mojster v peresnem risanju. Imel je izboren čut in okus za likovno lepoto in obvladal je s čudovito spretnostjo prekrasen ustvarjajoč risarski način za izvrševanje likovnih umetnin. Na podobah z redkimi črtami ni nikjer puščal večjih prostorov praznih. Zaznamoval je s primernimi črtami in črticami tudi gube na oblekah in ozadje je ob krasno oblikovanih posameznih predmetih vedno spretno in okusno zasenčil in večkrat tudi kak predmet nekoliko zaokrožil na eni strani z gostimi črticami. Zato so tudi vse njegove, na ta način izdelane podobe jako lične in prikupljive ter se zde površnemu gledalcu skoro dovršene. Začetni risarji se bodo mnogo naučili, ako si jih natančno ogledajo in tudi katero prerišejo za vzorec.

Naši najboljši likovni mojstri uče z besedo in s svojimi vzornimi umotvori, da morajo biti vsi bližinski predmeti na podobah pravilno po naravnih zakonih oblikovani in od ene strani dobro osvetljeni, a od druge strani zadostno zasenčeni, to je okrogli ali oglati. V ozadju postajajo vse reči v daljavo bolj in bolj rahle, blede in nerazločne. Le podobe z vsemi temi svojstvi smatra večšak za dovršene in vredne umetniškega naziva.

(Konec.)

